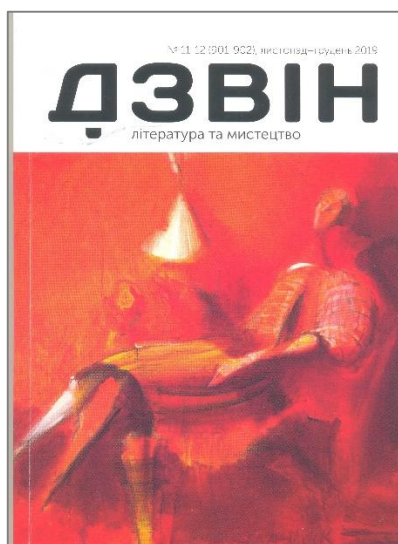

Скарбниця мемуарів

У журналі «Київ», №7–8, 9–10 за 2019 р. опубліковані окремі розділи з книги Михайла Слабошпицького «З пам'яті дзеркала». У них автор згадує тих, кого він знав особисто і з ким перетинався його творчий шлях. М. Слабошпицький з приємністю розповідає про творчу долю одеського поета Бориса Нечерду, який вигадав свою Одесу – і вона в нього магічна й містична. У поета своя правда душі, яка, власне, і є сутністю поезії. Його «йоржиста» поезія продиктована його «йоржистим» характером. Про Володимира Затуливітра згадує як про редактора у видавництві «Молодь» і чоловіка, у якого інтелекту, ерудиції, таланту, безоглядної самопосягати було так багато, що їх вистачило б на цілий легіон служителів муз. Говорячи добрі слова про Леоніда Талалая як про талановиту людину, творчість якої змінилася під тягарем житейських буднів, назвав його поетом не імітованої ширості. Леоніда Череватенка автор вважає надзвичайно ерудованим, талановитим поетом, прекрасним оратором, кінокритиком. Поруч з іншими талановитими молодими поетами М. Слабошпицький кілька сторінок спогадів віддав Атtilі Могильному – одному з «найкиївськіших» поетів, який натхненно і неповторно змалював у своїх віршах портрет Києва. У спогадах автор розповідає багато цікавих літературних і життєвих історій.

Олександр Шугай. «Ліна Костенко: я все, що я люблю...». Роман без брехні, або Сповідь редактора» (журнал «Дзвін», №11–12 за 2019 р.). Це спогади автора і його щоденникові записи, власні спостереження, відчуття й переживання тих днів (1978–1980 р.р.), коли він, як редактор у видавництві «Молодь», працював над редагуванням поетичної збірки Ліни Костенко «Неповторність» і опікувався долею збірки до виходу з друку. Але це не тільки біографія книжки. О. Шугай розповів читачам і про Ліну Костенко, найбільше наголошуючи на її поетичному таланті, рішучості, поєднаній з добротою. А також чимало написано про літературних і кололітературних діячів, з якими автор мав нагоду зустрічатися в редакціях та співпрацювати.

Журнал «Радуга» у №11–12 за 2019 р. продовжив публікувати нові сторінки спогадів Алли Ханіло «69 щасливих років в домі Антона Чехова». На жаль, цей уривок спогадів став останньою роботою авторки. Алла Василівна залишила наш світ у серпні 2019 р. Вона дописала свої спогади до 1957 р. – року смерті Марії Павлівни. Її пам'ять зберігала тисячі зустрічей з видатними письменниками, артистами, вченими, тисячі розмов, листів, поїздок, життєвих дрібниць. Редакція журналу «Радуга» збирається випустити ці спогади окремою книжкою.